

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ



Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΚΔ

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Η υπό το ψευδώνυμο «ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΓΟΗΣΣΑ» φίλη μας, μās γράφει από τὰ Τριτσάκια :

«Αγαπητό «Μπουκέτο». Έπειδή τυγχάνω αναγνώστριά σου, σπεύδω νά σου εκθέσω κι' εγώ τη γνώμη μου περί ιδανικού συζύγου. Λοιπόν, ιδανικός σύζυγος είναι εκείνος ο οποίος ξέρει να σπέρνει το δρόμο της ζωής με ρόδα και πού φέρεται πάντα στη σύζυγο του τέλεια, σαν άνδρας. Ο ιδανικός σύζυγος πρέπει ακόμα νά είναι συμπαθητικός στο σώμα και στην ψυχή.

Η υπό το ψευδώνυμο «ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ Η ΛΥΔΗ» φίλη μας («Αθήνα») μās απαντά :

«Ανήκουσα εις την χορείαν των αναγνώστριών του «Μπουκέτου», απαντώ εις τὸ ἐρώτημά του : «Ιδεώδης σύζυγος, κατ' ἐμέ, είναι ο γνωστικός και ισορροπημένος, διότι μόνον ένας τοιοῦτος γνωρίζει τις υποχρεώσεις του και κανονίζει την θέσιν του ως ἀρχηγού της οικογενείας. Αὐτὸς ἐπίσης ξέρει καὶ ἀποδίδει την ἀρμόζουσαν σημασίαν εις τὴν θέσιν της συζύγου ως βασιλίσσης τοῦ οἴκου καὶ υπευθύνου διὰ τὴν ἀνατροφήν των παιδιών του. Ἀπὸ ἕνα γνωστικὸν και ισορροπημένον σύζυγον θὰ εὕρω και συζυγιὴν πιστὴν και εὐγενῆ αἰσθημάτων και ιδέας, και γλυκὴς τρόπου και ὑπὸ τὴν σκιάν του θὰ αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου ἀσφαλῆ και μετὰ βεβαιότητος θ' ἰκτενίζω τὸ μέλλον. Ἐάν δὲ τοιοῦτον σύζυγον με συνδέσῃ προηγουμένως ἔρως ἀμοιβαίος, — ὁ ἔρως ὁ πρῶτος καὶ ὁ μόνος —, τότε ἡ ζωὴ θὰ εἶναι ὠραία και εὐτυχής.

«Σεμίραμις ἡ Λυδὴ»

Η δὲ Ε. Σ. (Θεσσαλονίκη), μās απαντά :

«Αγαπητό «Μπουκέτο». Σὲ διαβάζω ἀπὸ τὴν ἡμέρα πὺ κυκλοφόρησε τὸ ποῦτό σου φυλλάδιο, δηλαδή ἀπὸ τότε πὺ ἀρχίσα νὰ συλλογίζω και νὰ σὲ νοιώθω. Πολλὲς φορές θέλησα νὰ γράψω και νὰ σοῦ στείλω κατὶ δικό μου, ἀλλὰ δίσταζα. Μὰ νὰ πὺ μοῦ δίνεις; εὐὲ τὴν ἀφορμὴ, με τὸν ἔξυπνον διαγωνισμό σου. Λοιπόν : «Ιδανικός σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶναι ἕνας ἔξυπνος καὶ δραστήριος ἄνδρας. Τέτοιους ἄνδρες τοὺς θαυμάζω, γιατί τέτοιους τοὺς θέλει ἡ δύσκολη ἐποχὴ μας. Τέτοιον ὑπάρχουν πολλοί, μὰ εὐὲ συζύγην δύσκολα βρίσκονται. Μὰ και νὰ τοὺς βρῇ κανεῖς, δὲν παντρεύονται, και νὰ παντρευτοῦν, θὰ παντρευτοῦν ἔξυπνα, ἔξυπνος δὲ γάμος εἶναι ἐκεῖνος πὺ φέρνει προίκα. Προίκα ὅμως δὲν ἔχω. Συνεπὺς ἀρκοῦμαι σ' ἕνα ὁποῖον-δήποτε ἄνδρα, ἀρκεῖ αὐτὸς νὰ εἶναι σὲ θέσιν νὰ μοῦ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐπιούσιον. Αὐτὴ εἶναι σχετικὰ ἡ γνώμη μου, πὺ σοῦ τὴν διατυπώνω μ' ὅλη μου τὴν εὐκρίνεια. Καὶ εἶναι μὺ φαίνεται θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσουν και ὅλες ἡ ἀγαπητὲς ἀναγνώστριάς σου.

Μὲ ἀγάπη.

Ε. Σ.

Η υπό το ψευδώνυμο «ΑΓΡΙΜΙ ΤΗΣ ΧΙΟΥ» (Χίος) φίλη μας, μās γράφει :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Παρακολουθώντας πρὸ καιροῦ στις ἐκλεκτές σου σελίδες τὰς διαφόρους ἀπαντήσεις πολλὰν δεσποινίδων γιὰ τὸν ιδανικὸν σύζυγον, ἀποφάσισα νὰ σοῦ γράψω κι' εγώ τὴν γνώμη μου. Λοιπόν, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο θ' ἀποκαλέσω «ἀνδρούλη» μου, θέλω νὰ ἔχῃ τὰ ἔξῃς χαρίσματα (τ' ἀποκαλῶ χαρίσματα κατὰ τὴν ἀντίληψί μου). Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του νὰ φανεραῖνουν μιὰ ἀνεξαρτησία χαρακτήρος, νὰ εἶναι σοβαρὸς και νὰ με λαιτρεῖ, νοιώθοντας ὅτι κάνω κι' εγώ τὸ ἴδιο νὰ κείνιν.

Τὸ «Αγριμάκι της Χίου»

Η υπό το ψευδώνυμο «ΡΙΡΙΚΑ» μās γράφει :

«Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Σοῦ γράφω κι' εγώ λίγες γραμμὲς ἀπὸ τὸ ἀπομονωμένο χωριό μου. Ἰδανικός σύζυγος θὰ εἶναι γιὰ μένα ἐκεῖνος πὺ θὰ ἔχῃ τὰ ἔξῃς χαρίσματα: Νὰ εἶναι ὠραίος στὴ μορφή και στὴν ψυχὴ του, μελαχροινός, νὰ ἔχῃ μαῦρα μάτια (πλάνα), ἀνάστημα κανονικό, νὰ εἶναι εὐγενής, ἐργατικός και τέλος νὰ μ' ἀγαπᾷ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνειρό μου, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ ὄνειρα δὲν πραγματοποιοῦνται...

Μ' ἀγάπη.

«ΡΙΡΙΚΑ»

Η υπό το ψευδώνυμο «ΓΑΥΚΟ ΚΟΥΦΕΤΑΚΙ» («Αθήνα») φίλη μας, μās γράφει :

«Αγαπημένο μου «Μπουκέτο» και μοναδικὲ σύντροφε τῶν θλιβερῶν στιγμῶν μου. Σοῦ γράφω κι' εγώ τὴν γνώμη μου περί ιδανικοῦ συζύγου, γιατί εἶναι νομίζω ὅτι ἐξομολογούμε σὲ κάποιο φίλο μου ὅτι κρυφὸ ἔχω. Ο Ἰδανικός σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶναι ἐκεῖνος πὺ ἔχω ἀγαπήσει ἀπὸ μικρὴ και πὺ δὲν κυτᾶζω καθόλου τὰ ἐλαττώματά του και πὺ βλέπω σ' αὐτὸν μόνον προτερήματα. Ὅταν ἀγαπᾷ μιὰ γυναῖκα ἕναν ἄνδρα, ὅσο και ἀσχημος νὰ εἶναι, ὅσο και ἐλαττώματα νὰ ἔχῃ (δχι βέβαια και ὑπερβολές), εἶναι γι' αὐτὴν ιδανικός. Καὶ ὁ πὺ εὐτυχισμένος γάμος γίνεται ὅταν ὑπάρχει ἀμοιβαία ἀγάπη και ὅταν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ πάντα υποχωρεῖ. Αὐτὸς πὺ ὑποχωρεῖ πρέπει βέβαια νὰ εἶναι ἡ γυναῖκα κι' ὅς ἔχει με τὸ μέρος της τὸ δικό, γιατί ὁ ἄνδρας κατόπιν μόνος του δὲ πῶσι, ὅμα καταλάβει ὅτι ἔχει ἄδικο. Αὐτὲς εἶναι ἡ γνώμη μου, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Μεθ' ὀπολὴ-ψεως.

«Γαυκὸ Κουφετάκι»

Η υπό το ψευδώνυμο «ΜΙΚΡΑ ΑΙΓΝΩΣΤΟΣ» (Πειραιῆς), μās απαντά :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Λόγω τοῦ ὅτι εἶμαι φαντατικὴ ἀναγνώστριά σου, γι' αὐτὸ θέλω νὰ ἐκθέσω τίς ταπεινὲς μου σκέψεις, σχετικῶς με τὸν ιδανικὸν σύζυγον, ἂν και εἶμαι ἀρκετὰ μικρὴ. Τὸν ιδανικὸν σύζυγον μου τὸν φαντάζομαι οἰκονόμο και ἄχι μέθυσο και χαρτοπαίκτη. Θέλω νὰ εἶναι νέος, με ὠραῖο ἀνάστημα, γλυκύς, μελαχροινός, ἂν δχι ὠραίος, τουλάχιστον συμπαθητικός. Θέλω νὰ τὸ ἀρῇ ὁ χορὸς, τὰ σπορτ, ἡ διασκεδάσεις, και νὰ ἀγαπᾷ τὴ μουσικὴ, ἡ ὁποία χαρίζει στὸν ἄνθρωπο εὐγενῆ και λεπτὰ αἰσθημάτων. Νὰ εἶναι ἐργατικός, ἐγγράμματος, μετρίφρων, καλὸς οἰκογενειάρχης. Νὰ με ἀγαπᾷ ὅσο θὰ τὸν ἀγαπᾷ και νὰ μὴν εἶναι ζηλότυπος. Μὲ ἐκτίμησιν.

Η «Μικρὰ Ἀγνωστος»

Η δὲ ΑΛΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ («Αθήνα»), απαντά, κατὰ τὸ μᾶλλον και ἥττον...ἀνοχτᾷ :

«Αγαπητό «Μπουκέτο». Γιὰ μένα ὁ ιδανικός σύζυγος εἶναι ἕνας ἄνδρας ὠραίος, μορφωμένος, ἀριστοκράτης και πολὺ - πολὺ πλούσιος. Νὰ τὸν ἀρέσουν πολὺ ἡ διασκέδσεις, τὰ σπορτ, τὰ ταξείδια και ἡ μποέμικ ζωὴ. Ποτὲ νὰ μὴ ζητᾷ νὰ μάθῃ με τί ἀσχολεῖται και πὺς διασκεδάζει ἡ σύζυγός του, γιατί θὰ διασκεδάζῃ καθένας χωριστὰ, ὅσο θὰ εἰμεθα νέοι». Ὅταν δὲ γυρίζῃ ἀργὰ τὴ νύχτα, π.χ., ἀπὸ ἕνα γλέντι και τὸ τρυφερό του ἥμισυ δὲν εἶναι σπῆτι ; «Ε, τότε νὰ κοιμᾷται χωρὶς ἀνότητες και περιττὲς ἐρωτήσεις. Συζυγικὴ ἀγάπη και τρυφερότητα ὅς τις φυλάξει γιὰ ὅταν γεράσουμε, γιατί τότε μόνον θὰ μᾶς χρειάζονται, ὅταν πειὰ θὰ ζοῦμε μόνον με ἀναμνήσεις και θὰ



διηγητά καθένας μας τις τρελλές περιπέτειες της νεότητός του. Μὲ ελικοκρίνεια.

Ἡ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΡΔΙΑ» μὰς ἀπαντᾷ :
 Ἀγαπητοῦ μου «Μπουκέτο». Ἄν καὶ βρίσκομαι πολὺ μακριὰ σου, στὴν Ἀφρική, θὰ σοῦ πῶ κ' ἐγὼ τὴ γνώμη μου περὶ ἱδανικοῦ σύζυγου. Ὁ ἱδανικός σύζυγος λοιπὸν δι' ἐμὲ εἶνε ὁ ἀνδρᾶς ἐκείνος, ὁ ελικοκρινής, ὁ τίμιος, ποὺ θὰ θεωρῇ τὸν γάμο σαν ἕναν λουλουδένιο δεσμό, τὸν ὁποῖον θὰ προσπαθῇ πάντοτε, βοηθούμενος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, νὰ κἀνὲ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ ὥραιο, πιὸ γλυκό, πιὸ ἱδανικό.

Μὲ ἀγάπη. Ἐλευθέρη Καρδιά

Ἡ δις ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΙΣΣΟΥ (Μεγάλα Κεμπὶ Αἰγύπτου), μὰς ἀπαντᾷ :

Λατρευτό μου «Μπουκέτο». Ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος, ποὺ δὲν δυσαρεστῇ τὴν σύζυγον του, ὁ καλὸς εἰς τὴν ψυχὴν, ἐκείνος ποὺ θὰ μπορῇ νὰ δώσῃ εἰς τὰ παιδιὰ του τὴν μόρφωσιν, ποὺ θὰ τὰ κἀνὲ χρηστὰ. Ὅτιόσο, σὺ μεγάλο παιχνίδι τῆς ζωῆς μας, τὸν πιὸ μεγάλο ρόλο τὸν παίζει ἡ μητέρα καὶ σύζυγος, ἡ ὁποία μετὰ τὴν μεγάλη τῆς θέλησιν, μετὰ τὴν ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν, θὰ κατορθώσῃ νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι τῆς εὐτυχίας.

Μὲ λατοεῖα
 Εὐαγγελία Φίσσου

Ἡ δις Α. Τ. (Κωνσταντινούπολις), μὰς γράφει :

Ἀγαπητοῦ μου «Μπουκέτο». Ἰδανικός σύζυγος !... Ἰδανικός γάμος !... Ἐλῶ κ' ἐγὼ ν' ἀπαντήσω στὴν τόσο πρωτότυπὴ καὶ χαριτωμένη ἐρώτησί σου. Ἰδανικός σύζυγος, τέλειος ἄνθρωπος δηλαδὴ, δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχει στὴν ἀλήθειαν, στὴν πραγματικὴ ζωὴ ποὺ ζοῦμε, μὰ σὰ ἱπποκρινήματα, σὰ ὁμαντίζα τῆς ἀγάπης, συναντοῦμε συχνὰ ἀνδρας ἥπως, τέλειους, ἱδανικούς. Λοιπὸν, ἀγαπητοῦ μου «Μπουκέτο», ἂν τύγῃ καὶ παντρευτοῦμε, σὸν μέλλοντα σύζυγό μας ἀς μὴ γυροῦμε ἀπόλυτῃ τελειότητι καὶ μετὰ ἀπονοητευμένης (γιατὶ, ὅπως εἶπα, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τέλειος ἄνθρωπος), τοῦ κἀνοῦμε τὴν ζωὴν τοῦ ἀνυπόφορου καὶ δυστυχισμένου. Γιὰ νᾶναι ὁ γάμος ἱδανικός, χρειάζεται ἐκ μέσου τῶν δύο συζύγων ἀμοιβαία ἐκτίμησις, βαθειὰ ἀγάπη, ἀσφάλεια ἐμπιστοσύνης καὶ μὴ μεγάλη ἐπιφύλαξις νὰ τὰ ἐλαττωματὰ ποὺ θὰ γίνων ἀνευκτάς καὶ οἱ δύο τοῦς. Τότε θὰ μπορέσουν νὰ ποῦν, ὅταν θάβουν περὶ ἀρετῆς τὰ χρόνια, πὼς εὐτύχησαν σὺ γάμο τοῦς, πὼς γνώρισαν ἀπὸ πολὺ κοντὰ τὴν τόσο ποθητὴ εὐτυχία. Μὲ ἀγάπη. Α. Τ.

Ἡ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον «ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΕ ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ» (Ἀμαρυσσὸν) φίλῃ μας, μὰς ἀπαντᾷ :

Ἀγαπητοῦ «Μπουκέτο». Ἰδοὺ καὶ τὸ ἴδιό μου ὄνειρο. Ἀπὸ τότε ποὺ κατακάθη τὸν κόσμον, τελειώσω τὴν προσευχὴν μου μ' αὐτὰς τὰς λέξεις : «Θεὸ μου, δώσε μου ἕνα σύζυγο καλὸν σαν τὸν πατέρα μου». Μάλιστα, ἀγαπητοῦ μου «Μπουκέτο». Ὁ ἱδανικός σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ὁ χαρακτήρας του θὰ μοιάζῃ μετὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ πατέρα μου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καλὸς υἱός, εἶνε καλλίστος σύζυγος καὶ ἀριστος πατέρας. Καὶ ἐξηγοῦμαι καλύτερα : «Ὅταν ἕνας νέος εἶνε ἐργατικός, σέβεται καὶ ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, ἐκτιμᾷ τοὺς φίλους του, δὲν εἶνε σπάταλος, ἀλλὰ οὐτε καὶ φιλάργυρος, ἔχει λεπτομερὲς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ προσβάλλῃ τὸν ἄλλον οὐτε μετὰ λόγια του, οὐτε μετὰ πράξεις του. Αὐτός, λοιπὸν, ὁ νέος δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε καλὸς σύζυγος καὶ καλὸς πολίτης διὰ τὴν κοινωνίαν. Μ' ἕνα τέτοιο σύζυγο, ὁ ὁποῖος θὰ μ' ἀγαπᾷ καὶ θὰ τὸν λατρεύω, ἐλπίζω νὰ διέλθῃ ἡ ζωὴ μας μετὰ κάθε δυνατὴν εὐτυχίαν.

Μὲ ἐκτίμησιν.

Δις μετὰ τὰ Πράσινα Μάτια
 ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΩΣ ΠΙΑΝΟΥΝ ΤΑ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΑ ΕΞΗΜΕΡΩΝΟΥΝ ΟΙ ΕΣΚΙΜΩΟΙ

Τὰ λυκόπουλα ἔρχονται στὸν κόσμο στὰ τέλη τοῦ χειμῶνα κ' ἀκριβῶς τὸ μῆνα Μάρτιο. Ἡ λύκαινα φροντίζει πρὶν γενήσῃ καὶ σκάψῃ ἕνα λάκκο σὲ μέρος ἀσφαλές καὶ νὰ τὸν γεμίσῃ καὶ νὰ τὸν στρώσῃ μετὰ τὸ ἴδιο τὸ μαλλὶ τῆς ποὺ τὸ μαθαίνει εὐκολὰ ποὺ κάνει μὴ λύκαινα εἶνε πάντα μόνος. Σπανίως γεννᾷ, τρία λυκόπουλα. Τὶς περισσότερες ὁμοῦ φορές φέρνει στὸν κόσμο ἐννέα ὡς ἑντεκα μικρά. Κάποτε μάλιστα μὴ λύκαινα γεννᾷ ἑκατὸ ἐννέα λυκιδεῖς. Ἄν καταλάβῃ ἡ λύκαινα ὅτι μπορεῖ νὰ θρέψῃ ὅλα τὰ μικρά της, τ' ἀφήνει νὰ ζήσουν. Ἄν ὁμοῦ εἶν' ἀσχημοὶ οἱ καιροὶ, τὰ πνίγει καὶ κρατεῖ ὅσα καταλαβαίνει πὼς μπορεῖ νὰ θρέψῃ.

Τὰ λυκόπουλα μοιάζουν μετὰ λυκόσκυλλα καὶ μεγαλώνουν ἀπαράλλαχτα ὅπως αὐτὰ. Στὶς ἐννέα μέρες ἀνοίγουν τὰ μάτια τοῦς καὶ στὶς δέκα πέντε μέρες περπατοῦν. Ὁ λύκος μένει στὸ διάστημα αὐτὸ κοντὰ στὴν οἰκὸγένειά του καὶ συντρεχέει ὅσα μπορεῖ τῇ μητέρα. Μὰ ἂν τύχῃ καὶ δὲν βρίσκῃ κυνηγί, δὲν διατάζει καθόλου νὰ κατέβῃ κ' ὡς τὰ κατοικημένα μέρη γιὰ ν' ἀρπάξῃ ὅτι βρῇ. Στους Ἑσκιμώους οἱ λύκοι κάνουν θραύσι, ἀρπάζοντας ζῶα κ' ἀνθρώπους.

Ὅταν κατορθώσουν οἱ κυνηγοὶ τῶν Ἑσκιμῶων ν' ἀνακαλύψουν καμμίαν λυκοφωλιά, προσπαθοῦν νὰ σκοτώσουν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα γιὰ νὰ πάρουν τὰ λυκόπουλα καὶ νὰ τὰ ἐξημερώσουν.

Ἐξῆ δολοκλήρου, μῆνες τὰ λυκόπουλα — μετὰ τὴν ἀρπάξή τοῦς — τρέφονται μετὰ γάλα καὶ ἕνα μίγμα ποὺ γίνεται μετὰ δακρίων καὶ λίπος βρασμένο. Συγχρόνως δὲ προσπαθοῦν νὰ τὰ ἐξημερώσουν, βασιανίζοντας τα, κατ' ἀνάγκην, σκληρότατα.

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα τοὺς μουσκεῦσιν τὰ πόδια μετὰ ζεστό νερό καὶ τ' ἀφήνουν ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα. Αὐτὸ γίνεται γιὰ νὰ μαλακώσουν τὰ νύχια τοῦς καὶ νὰ τοὺς τὰ ξεριζώσουν.

Γιὰ νὰ μὴ τοὺς δαγκάνουν ὁμῶς τὴν ὥρα τοῦ ξεριζώματος τῶν νυχιῶν τοῦς, τὰ ἀναγκάζουν νὰ δαγκάσουν ἕνα κομμάτι ἔξω καὶ τοὺς δένουν ἔτσι τὶς μασέλλας σφιχτὰ μετὰ σχοινί. Αὐτοὶ εἰνε ἀληθινὰ βασανιστήριο καὶ τὰ λυκόπουλα οὐρλιάζουν ἀπὸ τὸν πόνο καὶ γάγουν τὰ δόντια τοῦς βαθειὰ μέσα στὸ ἔξω. Ἀφοῦ τοὺς ξεριζώσουν ὅλα τὰ νύχια, ἀλείφουν κατόπιν ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος μετὰ βαζελίνη καὶ φενόλ καὶ σὲ μὴ ἐβδομάδα ἐπιδουλοῦνται.

Ὅταν τὰ λυκόπουλα συνέλθουν, τὰ ἀφήνουν νὰ ἡσυχάσουν λίγο καιρὸ καὶ σὲ δύο μῆνες ποὺ εἶνε περὶ λύκοι, τοὺς παραλαβαίνει ὁ Ἑσκιμώος «κτηνίατρος», ποὺ εἶνε μᾶλλον ὑπόγιας!

Μὲ ἕνα δυνατὸ χτύπημα κατακέφαλα, ὁ Ἑσκιμώος ζαλίζει τὸ ζῶο καὶ τότε τοὺ ἀφαιρεῖ τὰ σκυλλόδοντα καὶ τοὺ λυγρὰ τ' ὅλα δόντια. Ἀνθρώπος μετὰ καρδιά, δὲν μπορεῖ ν' ἀνθέξῃ σ' αὐτὸ τὸ ἀποτρόπαιο θέαμα.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ὁ λύκος γίνεται πειὰ ἀκίνδυνος καὶ οἱ Ἑσκιμῶοι τὸν χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ σφῇ τὰ ἔλκυθρα.

Κ' ὁμοῦς. Παρ' ὅλ' αὐτὰ τὰ μαρτύριά του, ὁ λύκος δὲν μνησκαεῖ ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου. Γίνεται ὁ πιὸ πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος τοῦ σὺντροφος καὶ τὸν ὑπηρετεῖ ἀγχογύστως. Μὰ μετὰ τὰ μαρτύρια, στὰ ὁποῖα ἔχει ὑποσάλλῃ ὁ ἀνθρώπος τὸν τετράποδο αὐτὸν αἰχμηρό του, τὸν περιποιεῖται πλεόν τοῦ δίνει καὶ τρώγει ἀσθονὴ καὶ καλὴ τροφή, ὡς ἐπὶ τὴν πλείστον ψάρια καὶ τὸν βάζει νὰ κοιμάται σὲ μέρος ποὺ δὲν εἶνε ὑγρὸ, ὅτε κρύο. Γιατὶ ὁ λύκος εἶνε πολὺ εὐαίσθητο ζῶο καὶ εὐκολὰ μπορεῖ νὰ κρυολογήσῃ.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Ὅπως εἰς σειράν φύλλων ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστρίων μας σὺ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτο» : «Ποῖος εἶνε ὁ ἱδανικός σύζυγος, θὰ βραβεύσῃ ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἡ 1ῃ ἐπιτυχὴς ἀπάντησις θὰ πάρῃ ὡς βραβεῖο ἕνα ἐκλεκτὸ ἄρωμα (Εὐρωπαϊκός), ἀξίας 400 δραχμῶν, καὶ τὸ δικαίωμα μίας Περιμαντῆς δωρεάν, σὺ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 2α εἶνε τοῦς χειλέων ἀξίας 175 δραχμῶν καὶ δύο Μίξ - ἂν - πλὴ ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 3η εἶνε τοῦς ἐκλεκτῆς πούδρας (Εὐρωπαϊκῆς) ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἡ 4η θὰ δικαιούται ἐπίσης μίας Περιμαντῆς δωρεάν σὺ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Καὶ ἡ 5η θὰ πάρῃ μὴ μόνον ἀρωματὸν μετὰ τοῦ. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθῇ ὁ φωτογραφίης τῶν δεσποινίδων ποὺ θὰ βραβεύθουν.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνώστριάς μας ὅπως ἀπαντοῦν σαφῶς, ὅχι πολὺ ἐκτενῶς, καὶ ὅπως καθαρογράψουν. Τέλος τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημειώσουν στὴ γωνία τοῦ φακέλου τῆς ἀπαντήσεως τὴν τὴν λέξιν «Καμπάνια». Γράφετε ἐπὶ τῆς μίαις πλευρᾶς τοῦ χαρτοῦ.



ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Διαβάσατε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὶς ἀπαντήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων γιὰ τὴν ἸΔΑΝΙΚΗΝ ΣΥΖΥΓΟ. Ἀρξίσαν δημοσιεύμενες ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων